

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

FACULTY OF HUMANITIES AND SOCIAL SCIENCES NAKHON SI THAMMARAT RAJABHAT UNIVERSITY

สารคดีมีชีวิต
: สารคดีงานบริการวิชาการ

สารบัญ

	หน้า
ฝ่ายมีชีวิตกับชุมชนเข้มแข็ง	1
โครงการศิลปะนิพนธ์นักศึกษาจิตรกรรมชั้นปีที่ 4	15
ดนตรีสัญจร ครั้งที่ 4	35
นักศุภศก้อาสา...ว่าที่บัณฑิตนักคิด นักปฏิบัติและมีจิตสาธารณะ	50
วิหิงห์พัฒนา : การเผยแพร่คุณค่านาฏศิลป์ไทย	68
มานิชาโก : การเรียนรู้วิถีชีวิตหมู่บ้านเงาะป่าซาโก เพื่อการพัฒนา และจิตสำนึกการชุมชน	83
รักษ์ภาษาไทย “ การเขียนเชิงสร้างสรรค์และวันภาษาไทย	95
จากนักเรียนสู่นักแปลวิถีการเรียนรู้การสอนแปลในยุคแห่งเทคโนโลยี	110
มีส่วนวัฒนธรรม ทูตของประเทศไทยที่มีคุณค่าทางการท่องเที่ยว กับการเรียนรู้เพื่อถ่ายทอดสู่เยาวชน	133
มตงงานการจัดการศึกษาสารสนเทศ : ห้องสมุดโรงเรียนวัดใหม่	148
บรรณานุกรม	164

ประกอบไปกับการพัฒนา และจัดสร้างสื่อการชุมชน เมื่อโครงการ
อันเนื่องไปเป็นใจ” และเรื่องมอบงานการพัฒนาระบบเทศ
ห้องสมุดโรงเรียนวัดใหม่

งานอันเนื่องไปเป็นใจมอบงานพัฒนาระบบเทศ
เป็นการที่เป็นทางการสู่งานเขียนเชิงสารคดี ซึ่งผู้เขียนหลายท่าน
ขณะนั้นเมื่อ สภาวัฒนธรรมวัฒนธรรมที่สิงใหม่มีแบบแผน
และหากก็สืบแล้วไม่ยอมทำที่ไม่สามารถผู้ได้เสียว่าผลออกมา
จะเป็นเช่นไร การคิดแล้วลวกมือก็ทำ คงดีการจากภาษาพลังว่า
“รู้ก่อนนั้นจะทำงานแล้ว” เพราะสมัยก่อนเราก็คงหวังว่า
ดีหรือไม่ ฝ่ายที่สุดต้องของขอบคุณคณะทำงานทุกท่านที่ร่วมสละ
งานชิ้นนี้ออกมาเป็นรูปเล่ม และหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานเขียนชิ้นนี้
จะเป็นแรงบันดาลใจในการนำองค์ความรู้ดังกล่าวไปใช้และ
มีส่วนร่วมในการพัฒนาการทำงานให้กับมหาวิทยาลัยและ
ประเทศชาติต่อไป

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วินชัย เยื้องจิตมเทศ

คณะบดี

5. ได้กิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็นกับการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาในหลักสูตรสาขาการพัฒนาชุมชน เพราะนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 ได้มีกิจกรรมทำงานร่วมกัน

6. ได้บูรณาการการเรียนการสอนกับกิจกรรมที่มีความสอดคล้อง ทำให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติจริงทุกระดับ

ข้อเสนอแนะ

ควรจัดให้เป็นกิจกรรมหลักของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์หรือมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช โดยการตั้งงบประมาณสนับสนุนไว้อย่างเป็นระบบ ซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการของมหาวิทยาลัยได้ตรงเข็มมุ่งและปณิธาน คือ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวนี้มีความสอดคล้องกับชุมชนและความต้องการของท้องถิ่นในภาพรวม

มานิชาโก : การเรียนรู้วิถีชีวิตหมู่บ้านเงาะป่าซาไก เพื่อการพัฒนา และจัดสวัสดิการชุมชน

คณะกรรมการบริหารสาขาวิชาการพัฒนาชุมชน¹
วิทยากร² นักศึกษา³

จุดเริ่มต้นของการเรียนรู้

การให้บริการวิชาการแก่สังคม เป็นหลักการเพื่อส่งเสริมการพัฒนาคน และชุมชนให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ สืบทอดวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และเสริมสร้างคุณภาพการดำรงชีวิตให้กับประชาชน

¹ จิตติมา คำรุ่งวัฒนะ, พงศประสิทธิ์ อ่อนจันทร์, อุดมศักดิ์ เตโชชัย, สุธิดา ชัยอักษร, เงินฮาว, เชนณีย์ อิมพรสุพรรณ, บุญยิ่ง ประทุม, คำรงพันธ์ ใจดีวารีระ พงศ์สุพิศรา คงช้า, อารดา อรรมาธิกุล, เซษฐา มุทะหมัด, เมธิรา ไกรนที, ศรีสุดา โชควิฑานนท์, อรรดา อรรมาธิกุล และเดโช แซ่บ้านแก้ว

² พร. สะศรี, ชัยอุทก บุญมี, อ่าง รุขันธ์, ชนิศ หับทอง, สมใจ เกรษฐ ฎ., นายกองดีการบริหารส่วนตำบลทุ่งนารี, กำกับตำบลทุ่งนารี และหัวหน้าหน่วยพัฒนาศักยภาพชุมชน

³ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน

ซึ่งสาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ก็เป็นสาขาหนึ่งที่มีการบริการแก่สังคมอันเป็นพันธกิจที่สำคัญเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชนโดยการสร้างความเข้มแข็งบนพื้นฐานความพอเพียง เพื่อให้เกิดการบูรณาการของภูมิปัญญาชุมชนของท้องถิ่นกับศาสตร์สากล ด้วยการจัดกิจกรรมที่พัฒนาชุมชน และสังคมในรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันพัฒนาคน และชุมชนให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้

มานิจาโก : การเรียนรู้วิถีชีวิตหมู่บ้านเงาะป่าซาไก

เพื่อการพัฒนา และจัดสวัสดิการชุมชน เป็นส่วนหนึ่งของโครงการบริการวิชาการแก่สังคมบูรณาการกับการเรียนการสอน หรืองานวิจัย เพื่อส่งเสริม และพัฒนาให้อาจารย์ และนักศึกษาได้สร้างชิ้นงานบริการ

ชุมชน โดยบูรณาการกับการเรียนการสอนรายวิชาการพัฒนาคน ในงานพัฒนาชุมชน สร้างความเป็นผู้นำ และจิตสาธารณะ มีคณาจารย์ นักศึกษาศาสนาวิชาการพัฒนาชุมชน และประชาชนในพื้นที่ จำนวนทั้งสิ้น 180 คน ในวันพฤหัสบดีที่ 28 ถึงวันศุกร์ที่ 29 เมษายน พ.ศ. 2559 ณ ศูนย์การเรียนรู้วิถีชีวิตชาติพันธุ์เงาะป่าซาไก หมู่ที่ 7 ตำบลทุ่งนารี อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ที่ซึ่งห่างไกลผู้คน..... จนไม่มีใครอยากเข้าไปสัมผัสถึงความลำบาก

เงาะละเพื่อน ๆ พร้อมกันหรือยัง เราจะไปเรียนรู้วิถีชีวิตหมู่บ้านเงาะป่าซาไก ก่อนอื่นเราต้องรู้จักก่อนว่า "มานิจาโก" คืออะไร

มานิจาโก : วิถีชีวิตเงาะป่าเทือกเขาบรรทัด

"ซาโก คือ ใคร ซาโกเป็นแบบไหน ซาโกอยู่ในป่าไหม ซาโกตัวดำ ๆ ไซ้ไหม ซาโกในภาคใต้มั้ยหรือ" นี่คือ

คำถาม ที่มีคนจำนวนไม่น้อย ถามถึงซาโก แต่เมื่อมาถึงสถานที่ที่นามว่า "ทุ่งนารี" คงไม่มีใครไม่รู้จัก หัวหน้หน่วยพิทักษ์ป่าทุ่งนารี

ท่านจึงอนุเคราะห์เล่าให้ฟังอย่างชัดเจนว่า...."ซาโก เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่อาศัยอยู่รวมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ กระจัดกระจายอยู่ตามพื้นที่ป่าเขาในเทือกเขาบรรทัด ในภาคใต้ของประเทศไทย ซาโก หรือที่คนส่วนใหญ่ เรียกว่า "เงาะป่า" หรือ "มะนิ" แต่ชาวซาโก นิยมไม่

เรียกเขาว่า "ชาวป่า" มากกว่า เพราะมีลักษณะ สมหยิก ผิวดำ คล้ำ จมูกแบน ริมฝีปากหนา ฟันซี่โต ใบหูเล็ก ห้อยป่อง นิ้วมือนิ้วเท้าใหญ่ ผู้หญิงแต่งงานผู้ชาย แข็งแรง ลำสัน ชาวโกแต่ละกลุ่มมีการไปมาหาสู่ เยี่ยมเยือน และมีการนับเครือข่ายในหมู่บ้านที่อยู่ต่างถิ่นด้วย ชาวโกบนภูเขาบรรทัด ประมาณ 30 คน โดยมีกำนันหรือหัวหน้ากลุ่ม ที่เรียกว่า "กำนันกำง" และผู้อาวุโส ของกลุ่มที่เรียกว่า "เฒ่ายาว" โนเขตตำบลทุ่งนารี จังหวัดพัทลุง"

เพื่อนๆ ก็ได้ทราบถึงความหมายของ "มานิซาโก" กันแล้ว เราจะสรุปกันอีกครั้งหนึ่ง คือ คนผิวดำ สมหยิก ซึ่งมีเอกลักษณ์เฉพาะ อาศัยอยู่ในสปีนป่าแถบเทือกเขาบรรทัดในภาคใต้ของไทยนั่นเอง

บวชป่า : กุศโลบายภายใต้ผ้าเหลืองเพื่อสร้างพื้นที่สีเขียว

เพื่อนๆ เมื่อเราทราบแล้วว่า "มานิซาโก" คือใคร เราต้องทราบถึงความเชื่อที่ชาวมานิซาโก ปฏิบัติสืบต่อกันมา คือ พิธีการบวชป่า

การบวชป่า เป็นการเว้นจากการตัดไม้ทำลายป่า ไม้ไผ่เพียงการนำเอาผ้าสีเหลือง หรือจีวรพระไปผูกมัดต้นไม้ หรือผูกติดกับต้นไม้เท่านั้น แต่ยังเป็นสิ่งที่เชื่อว่าเป็นการเชื่อมโยงเรียง

ร้อยความรู้สึกรวมของคนทุกฝ่ายในชุมชนให้มาอยู่รวมกัน ซึ่งเป็นสัญญาณทางใจว่า "การร่วมกันเพื่อคุ้มครองป่า" ทำให้ชุมชนมีความสัมพันธ์กัน และสร้างความสามัคคี เป็นการรักษารักษาป่าเพื่อให้มีต้นน้ำลำธาร โดยนำสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่นับถือ ได้แก่ พระพุทธรูป ไปประดิษฐานบริเวณได้ต้นไม้ที่เชื่อว่าเป็นประธานป่า และทำพิธีบวชป่า โดยผู้อาวุโสในชุมชนเป็นผู้ประกอบพิธี ตามด้วยการถวายภัตตาหารเพลแก่พระสงฆ์ ถือเป็นพิธีการเสร็จพิธี

มาแจ้งตรงนี้เพื่อนๆ ก็ได้รับความรู้เกี่ยวกับความเป็นมาของ มาน์ซาโก ตลอดจนความเชื่อบ้างแล้ว ต่อไปเราจะมากำหนดถึง จุดมุ่งหมายที่พวกเราพัฒนาสวนสมุนไพรมาน์ซาโกกัน

สวนสมุนไพร : การปลูกสมุนไพรถวายองค์สมเด็จพระเจ้า

“น้องๆ ช่วยกันปลูกสมุนไพร ให้ซาโกนะครับ แล้วบอกเขาด้วยว่าปลูกให้พวกเขา หากเราไม่บอกพวกเขา เขาก็จะไม่มากินสมุนไพรนั้น เพราะซาโก จะกินเฉ พาะสมุนไพรที่พวกเขาปลูกเท่านั้น อาจคิดว่าเป็นการเบียดเบียนสมุนไพรของชาวบ้าน”

เสียงตะโกนมาจากไกล ๆ

จากนั้น พี่ ๆ ต้นเสียงคนดังกล่าว ก็มาแนะนำการปลูกพืชสมุนไพรที่เพื่อนนักศึกษานำมาคนละต้นสองต้นมาปลูกในพื้นที่ชื่อว่า “สวนสมุนไพรถวายองค์สมเด็จพระเจ้า” ทั้งนี้อธิบายเพียงสั้น ๆ

ว่า “ต้องรู้เสียก่อนว่าพืชสมุนไพรที่จะปลูกนั้นเป็นพืชน้ำ หรือพืชบก เป็นพืชยืนต้นขนาดใหญ่ ขนาดกลาง หรือเป็นพืชล้มลุก หรือพืชผักที่มีอายุสั้น ชอบดินฟ้าอากาศ สภาพแวดล้อมธรรมชาติแบบแล้ง หรือแบบชื้น เมื่อคัดเลือกชนิดของพืชสมุนไพรที่จะปลูกแล้ว ก็จำเป็นจะต้องปลูกในที่ที่มีสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมกับพืชชนิดนั้น ๆ ด้วย ต้องมีการดูแลรักษาอย่างถูกวิธี สมุนไพรจึงจะเจริญงอกงามได้ดี และสามารถนำมาใช้ได้ตามต้องการ”

พูดจบก็มานั่ง ๆ

เพื่อน ๆ นักศึกษามาปลูกสมุนไพรหลากหลายชนิด เริ่มต้นด้วยการปลูก “ต้นขมิ้น” ปลูกง่าย และโตเร็ว เกือบ 30 ต้น ตามด้วย

พืชสมุนไพรอื่น ๆ อีกราว 150 ต้น ไม่ว่าจะเป็นต้นพริกที่หนูสวนต้นพลูด ต้นเล็บครุฑ ต้นชำ ต้นฟ้าทะลายโจร ต้นว่านหางจระเข้ ฯลฯ ท่ามกลางสายฝนที่ตกโปรยปราย สร้างความชุ่มชื้นให้กับน้องๆ เพื่อนๆ ชาวพัฒนาชุมชน

เมื่อเราสร้าง “สวนสมุนไพรถวายองค์สมเด็จพระเจ้า” เสร็จแล้ว พืชสมุนไพรจะเติบโตได้ถ้าไม่มีแม่หลั่งน้ำมาคอยหล่อเลี้ยง รวมถึงทุกชีวิตของมาน์ซาโก พวกเราจึงคิดสร้างฝายเพื่อกักเก็บน้ำไว้ใช้บริโภค

ฝาย : สิ่งก่อสร้างชะลอน้ำเทือกเขาบรรทัด

การสร้างฝายชะลอน้ำ หรือกั้นทางน้ำ มักจะกันลำห้วย
คสองเล็ก ๆ ลำธารขนาดเล็กในบริเวณที่เป็นต้นน้ำ หรือพื้นที่ที่มีความ
ลาดชันสูงให้สามารถกักเก็บน้ำได้ เป็นวิธีการอนุรักษ์รักษาดินและ
น้ำได้มากที่สุดวิธีหนึ่ง เพราะฝายชะลอน้ำ

เทือกเขาบรรทัด มีความสำคัญต่อการลดความรุนแรงของ
กระแสน้ำในลำห้วยในช่วงฤดูฝนที่มีปริมาณฝนตกหนัก และช่วย
ลดการพังทลายของดิน ส่วนในช่วงฤดูแล้ง จะช่วยชะลอการไหล
ของน้ำ ทำให้มีน้ำค่อย ๆ ไหล คงความชุ่มชื้นให้คงอยู่นานขึ้น เป็น
ประโยชน์ต่อพันธุ์พืช และสัตว์ป่า ที่อาศัยอยู่ในป่าได้ “การสร้าง
ฝายชะลอน้ำเทือกเขาบรรทัด ส่วนใหญ่สร้างในบริเวณต้นน้ำ
วัสดุที่ใช้ในการก่อสร้างมีความแตกต่างกันไป แต่ที่นี้สามารถ
ทำโดยใช้หินเรียงเป็นตัวฝาย โดยขนาดของฝายชะลอน้ำ
เทือกเขาบรรทัดแตกต่างกันไปตามลักษณะความกว้าง และ
ขนาดของลำธาร” ประชาชนชาวบ้านในพื้นที่คนหนึ่งกล่าว...

แล้วนำทางไปยังไปยังพื้นที่ที่
จะสร้างฝาย ถึงเวลานั้นน้องๆ เพื่อนๆ
ก็ไม่รอช้า ลงในลำธารทันที จับก้อน
หินคนละก้อนสองก้อน คนละไม้คนละ
มือ ส่งต่อกันมีด้อมือเป็นทางยาว
นำมาก่อเป็นกำแพง จากเล็กกลายเป็นใหญ่และกว้างขึ้นเรื่อยๆ
จนกระทั่งราว 4 โมงเย็น ฝายแห่งนี้ก็เสร็จสมบูรณ์ท่ามกลางความ
เหน็ดเหนื่อย มีความสนุก ความภาคภูมิใจ และเพื่อนบางคนก็ถือ
โอกาสเล่นน้ำจากลำธารแห่งนี้ โดยลืมนองรูปร่างของตนว่าเวลา
เล่นน้ำจะกลายเป็นอะไร ทำให้เพื่อนๆ พังเข้าใจวันนี้เองว่าสิ่งที่
กำลังแหวกว่ายอยู่กลางสายน้ำ คือ “ช้างน้ำ” มีเอง (หัวเราะ)

วิถีชีวิตของชาวมานิชาโก อาศัยอยู่ในป่าเสียบส่วนใหญ่ น้อยครั้งที่จะเข้ามาเมือง และชาวมานิชาโกมีรายได้น้อย จะให้เงินมาซื้อเสื้อผ้าใส่ตลอดเวลาก็คือเป็นเรื่องยาก ภูมิปัญญาที่สืบทอดต่อกันมาจึงเป็นสิ่งที่จะช่วยให้การค้าชีวิตประจำวันเป็นไปได้ง่ายขึ้น

ผ้ามัดข้อม : ความภาคภูมิใจของคนทำสูทครอบครัวชาวโก

“การทำผ้ามัดข้อมใช้เอง เป็นความภาคภูมิใจของคนทำ และคนสวมใส่ เพราะผลงานเป็นศิลปะหนึ่งเดียวในโลกที่ไม่เหมือนใคร สิ่งจรรยาธรรมชาติดจะมีคุณสมบัติในการรักษาโรคภัยไข้เจ็บไปใบเดียวกับ สีธรรมชาติได้จากต้นไม้ ได้แก่ ราก แก่น เปลือก ต้น ผล ดอก เมล็ด ใบ” อาจารย์สาขาพัฒนาชุมชนท่านหนึ่งกล่าว.....

เป็นความจริง ที่ปฏิเสธไม่ได้เลย เพราะต้นไม้แต่ละชนิด ให้โทนสีแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติของต้นไม้ นั้น ๆ เช่น สีแดง

ได้จากรากต้นยอ เปลือกสมอให้สีเหลือง ได้จากแก่นขนุน ขมิ้น และดอกดาวเรือง มีขั้นตอนการทำผ้ามัดข้อมจากสีธรรมชาติ คือ เตรียมวัตถุดิบให้สี เช่น ใบไม้ และแก่นไม้ ที่ให้โทนสีที่ต้องการมา

จำนวนพอประมาณ ซึ่งขึ้นอยู่กับระดับน้ำ หม้อที่ใช้ต้ม และจำนวนผ้าที่ต้องการมัดข้อมด้วย นำวัตถุดิบดังกล่าวมาหั่นเล็ก ๆ ขนาดพอเหมาะกับภาชนะต้ม ใช้เตาขนาดใหญ่ หรือก้อนเส้าที่สูงเสกน้อย เพื่อตั้งหม้อต้มน้ำ ใส่ถ่าน หรือฟืนที่จะก่อไฟ ผ้าฝ้าย ขนาดตามต้องการ ใช้หม้อยางเพื่อเอาไขมันแล้วละลาย กะละมัง หรือหม้อขนาดใหญ่เพื่อเอาไว้ต้มสีย้อมจากธรรมชาติ และเกลี่ยเอาสีในหม้อต้มน้ำ เพื่อให้สีติดทนนานขึ้น ต้มราว 6 ชั่วโมง หลังจากนั้นแกะหม้อยางออก แล้วนำไปผึ่งแดดจนแห้ง

ทุกอย่างเป็นไปด้วยดี ด้วยความชำนาญ “การทำผ้ามัดข้อมเป็นสิ่งที่ง่ายมาก สำหรับน้องๆ เพื่อนๆ ชาวพัฒนาชุมชน เพราะเขาคิด.....ง่าย” (ต้นน้ำร้อน สำหรับกับกาแฟ)

ความสำเร็จของบทเรียนบริการวิชาการ

คณะกรรมการบริหารสาขาวิชาการพัฒนาชุมชน ใคร่ขอขอบคุณผู้มีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการฯ ครั้งนี้ทุกท่าน ที่ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี บทเรียนบริการวิชาการแก่สังคมบูรณา

การกับการเรียนการสอนหรืองานวิจัยในครั้งนี่ เป็นการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) เป็นการร่วมแรงร่วมใจในการทำงานที่ดีที่สุด เห็นถึงระบบการบริหาร เทคนิค วิธีการต่าง ๆ ที่ทำให้การพัฒนาคุณภาพชีวิตชาว “ภาคินชาโก” บรรลุเป้าหมายระดับสูงสุด และเชื่อว่าหากไปใช้กับโครงการต่อไปก็จะเห็นผลแน่นอน ซึ่งผลงานที่ปฏิบัตินั้นก็ได้นำไปสู่ผลสำเร็จได้ จำเป็นต้องมีการแลกเปลี่ยนวิธีการปฏิบัติงานที่ดีระหว่างกัน เกิดการส่งเสริม พัฒนาให้อาจารย์และนักศึกษาคิดสร้างสรรค์งานบริการชุมชน สามารถนำองค์ความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่แก่สาธารณชน เพื่อให้ห้องคัดกรอง ๆ มีประสิทธิภาพ สัมกับปณิธานชาพัฒนาชุมชนที่ว่า

“เราพร้อมที่จะบนอกกลางดิน
กึ่งกลางป่า อาน้ำช่วย ช่วยชาวบ้านทำงานเต็มที่
ผูกไมตรีกับทุก ๆ คน”

รักษ์ภาษาไทย “การเขียนเชิงสร้างสรรค์และวันภาษาไทยแห่งชาติ”

คณะกรรมการบริหารสาขาวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ วิทยาลัย
นาคศึกษา นากะมูน

จุดประกายหัวใจไทยทั้งชาติ

พระบรมราชโองการ

ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ

ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ นายสุวิทย์ ชัยเกียรติยศ เป็นผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเกษตร (สบปศ.) สาขาภาษาไทย เพื่อทำหน้าที่ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเกษตร (สบปศ.) สาขาภาษาไทย โดยให้ นายสุวิทย์ ชัยเกียรติยศ เป็นผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเกษตร (สบปศ.) สาขาภาษาไทย และให้ นายสุวิทย์ ชัยเกียรติยศ เป็นผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเกษตร (สบปศ.) สาขาภาษาไทย

พระราชดำรัส ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ใน
คราวเสด็จพระราชดำเนินเป็นองค์ประธานการประชุม

1. จุฬารัตน์ วัฒนกิจติ, พิชัย สุนโกล, สุภาวดี วรวิวัฒน์, วรพร รุ่งศรี, กัญญ์กรสิริ นันทอม และปวีร์ชาติ สนิยะตง
2. อรรถวิวัฒน์ พรหมวิเศษ และกฤษณา ชัยชัย ชาญจุลา
3. นักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ชั้นปีที่ 2
4. นักเขียนศูนย์การศึกษาอณูระบบและการศึกษตามอัธยาศัยอันเนื่องมาจากนครศรีธรรมราช

